

takový ve sporu zúčastnil. Kdyby se tyto osoby k exekuci neměly, nebylo by ovšem závary proti tomu ani s hlediska § 15 odst. 3 c. z., aby třetí osoby, do jejichž práv bylo zasaženo takovým jednáním — stejně tak v případech opakování anebo pokračování ve stavu, který je v rozporu se zákonem, pro tento nový skutkový děj žalovaly. Aby k tomu nemusilo dojít, dlužno takovým osobám umožniti, aby se zúčastnily procesu, byl-li již zahájen; a tu ovšem dlužno jim přiznati tolik procesualních práv, aby byly účinně chráněny proti možné kolusi mezi původním žalobcem a žalovaným. To se může státi se zřetelem k § 15 odst. 3 zákona proti nekalé soutěži jenom tím, že se jim přizná postavení spolčnicka v rozepři, jestliže se jenom o účast přihlásily včas, totiž dokud rozhodnutí nenabylo formální pravomoci. Tu se má věc stejně, jak je tomu u jiných případů takové intervence podle § 14 c. ř. s. Jestliže tedy v souzeném případě vedlejší intervenient podal odvolání před formální pravomocí rozsudku a jestliže mu pro zvláštní povahu této právní věci dlužno přiznati práva spolčnicka v rozepři podle § 14 c. ř. s., pak by mu nemohlo býti na úkor, kdyby se žalobce jako druhý spolčník byl vzdal opravných prostředků.

Čís. 14618.

Ručení plynárny za škodlivé příhody při podniku.

(Rozh. ze dne 11. října 1935, Rv II 777/34.)

Žalobkyně tvrdí, že unikáním plynu ze starého potrubí vedeného zemí podle jejího bytu byla její matka otrávena a zemřela a že ona sama v důsledku způsobené otravy byla nucena se léčiti a stala se práce neschopnou, domáhá se na žalované obci z důvodu toho náhrady škody a placení renty a spatřuje vinu žalované jednak v hrubé nedbalosti, že se nepřesvědčila o stavu potrubí, jednak v porušení plynového regulativu. **N i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby, **o d v o l a c í s o u d** však menší měrou tak, že přisoudil žalobkyni jen část požadované náhrady škody.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y :

Žalovaná shledává spoluzavinění žalobkyně v tom, že se nestarala se svou matkou o to, aby byla zjištěna příčina zápachu, který měl podle jejího přednesu už delší dobu škodlivý vliv na její zdravotní stav, že tedy nezabránila škodě a jejímu zvětšení, ačkoliv to učiniti mohla (§ 1304 obč. zák.). Škoda vznikla žalobkyni otravou svítiplynem, který unikal zemí do jejího bytu. V domě, v němž žalobkyně bydlila, plyn zaveden nebyl, avšak svítiplyn, prochází-li zemí, pozbývá svého charakteristického zápachu nasládlého, tak že ani lékař ani zaměstnanci žalované nezjistili vnikání svítiplynu do bytu. Nelze proto shledávati nějakou vinu u žalobkyně v tom, že nepodnikla nějaké žalovanou ani blíže neoznačené kroky k tomu, aby příčina zápachu v bytě byla zjištěna a nelze ji činiti odpovědnou za toto opomenutí. Vyloučeno je proto jakékoli spoluzavinění žalobkyně. I určení renty pro žalobkyni není

právně mylné. Nižší soudy zjistily, že žalobkyně není následkem otravy svítiplynem spojené s těžkými nervovými poruchami schopna další služby a nebude schopna ani v budoucnosti, že proto byla dána do trvalé výslužby. Tím ztratila svou dosavadní existenci, což tvoří pro ni škodu. Nárok žalobkyně není skutečně odůvodněn v ustanovení § 364, 364a) obč. zák. Ustanovení tato týkají se práva sousedského. Musí jít o škodu způsobenou sousedovi na majetku, neboť jde o účinek vlastnictví a nelze ustanovení o náhradě škody přejímati do této výjimečné úpravy, kde podnikatel ručí i za škodu nezaviněnou (srov. rozh. 6374 sb. n. s.). V úvahu jako důvod k žalobnímu nároku přichází jen zavinění žalované strany, která uplatňuje již jen spoluzavinění žalobkyně. Toto zavinění shledávají nižší soudy v tom, že žalovaná, když její zřízenec zjistil unikání plynu ve sklepě domu N., nedala prozkoumati širší okolí místa, kde plyn unikal, což by bylo vedlo k odkrytí poruchy a že neučinila žádné opatření k zamezení dalšího unikání plynu, z čehož pak jest zřejma i nezdatnost plynárenského zřízenec. Plynárna jest podnikem, který podstatou svého provozu může ohrožovati ve značné míře život a zdraví lidské, proto jest provoz ten upraven regulativem (ministrské nařízení z 18. července 1906 číslo 176, ž. z.) a nutno od podnikatele plynárny požadovati, aby počítal se škodlivými příhodami při podniku a hleděl je všemi prostředky zameziti, pokud jsou technicky možné. V souzeném případě bylo zakročení možné, ale i nutné v té době, kdy žalovaná nabyla vědomosti o závadě a zanedbání nutné opatrnosti od této doby ji činí odpovědnou za škodlivé následky. Hlášení o ucházení plynu ve sklepě domu N. se stalo u žalované dne 30. prosince 1930. Odvolací soud má za to, že žalovaná ručí jen za onu škodu, která vznikla žalobkyni po tomto hlášení a přisuzuje jí na základě posudku znaleckého toliko $\frac{2}{3}$ škody, poněvadž otravování svítiplynem trvalo u žalobkyně dlouho, otrava přivoděná vdechováním svítiplynu do 30. prosince 1930 měla už za následek škodu co do $\frac{1}{3}$ a větší koncentrace svítiplynu, nastalá v bytě u žalobkyně onoho dne, způsobila teprve škodu další. Názor tento není správný. Soudní znalci podali posudek, že považují za nejvíce pravděpodobné, že nemoc žalobkyně a její následky byly zaviněny v uvedeném poměru, uvedli však také, že by u žalobkyně, kdyby dne 30. prosince 1930 už nebyla bývala vdechovala otravný plyn, nastalo možná, ne-li pravděpodobně, pomalé mizení otravy a trvalé následky by snad ani nebyly zůstaly, že by otrava od 30. prosince 1930 byla možná skončila po kratší nebo delší době bez podstatných následků. Posuzuje-li se tento posudek ve svém celku, nelze na základě něho přesně dělit škodu, která nastala do 30. prosince 1930 a škodu, která nastala po té době, neboť tu jde o postupné zhoršování zdravotního stavu u žalobkyně, které konečně vyvrcholilo tak, že jí vznikla zjištěná škoda. Jestliže podle posudku znalců jest možné, ne-li pravděpodobné, že by dřívější působení svítiplynu bylo zůstalo u žalobkyně bez škodlivých následků, kdyby se nebylo připojilo vdechování svítiplynu dne 30. prosince 1930, jestliže bylo zaviněno žalovanou, že toho dne neodstranila závadu na plynovodu, zavinila tím celou škodu, vzniklou žalobkyni a ručí za ni. Pouhá možnost, že by snad i škoda dřívější byla měla jisté následky u žalobkyně, nemůže zprostiti žalovanou ručení za celou škodu, která žalobkyni vinou žalované vznikla.